

**UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG**

D O M

Afsagt den 21. maj 2026 af Østre Landsrets 13. afdeling
(landsdommerne Michael Schaumburg-Müller, Bodil Dalgaard Hammer og Anne Ruberg-
Wurms (kst.) med nævninger).

13. afd. N nr. S-1547-25:

Anklagemyndigheden

mod

Tiltalte

(CPR nr. (Født 1996))

(advokat Peter Secher, besk.)

Dom afsagt af Retten i Næstved den 16. maj 2025 (4117/2024) er anket af Tiltalte med påstand om frifindelse.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Forurettede 3 har gentaget påstanden for byretten om, at tiltalte skal betale 92.000 kr. i godtgørelse for svie og smerte, 30.000 kr. i godtgørelse for tort, 270.000 kr. i erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og 600 kr. for lægeerklæring, i alt 392.600 kr.

Tiltalte har bestridt pligten til at betale erstatning og godtgørelse samt opgørelsen af kravene vedrørende svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnerne Forurettede 3 og Forurettede 1.

De i byretten af vidnerne Forurettede 2, Vidne 1 og Vidne 2 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Endvidere er dele af Person 3's forklaring til politirapport den 2. maj 2024 dokumenteret i samme omfang som i byretten.

Tiltalte har supplerende forklaret blandt andet, at han tænkte, at det ikke var smart, at han og Forurettede 3 mødtes, da situationen kunne eskalere, fordi de ikke havde sovet i flere dage. Han mente, at det var bedst, at han og Vidne 2 bare kørte hjem sammen, men Person 3 ville rigtig gerne hen og tale med Forurettede 3, og de endte derfor med at køre hjem til Forurettede 3.

Det var i frustration og vrede, at han sagde til Forurettede 1, at det var noget, man godt kunne få brækket kæben af. Det var ikke en trussel, da det ikke var noget, han rent faktisk ville gøre. Han kan godt forstå, hvis Forurettede 1 kan have følt sig truet, men Forurettede 1 sagde eller gjorde ikke noget og gav ikke udtryk for, at han var bange eller presset.

Han ville gerne tale med Forurettede 3, da han var tosset over, at Forurettede 3 var gået langt over grænsen i forhold til Vidne 2. Han fik tanker om, at der kunne være tale om et bagholdsangreb, fordi Forurettede 3's barndomsven Person 3 havde opfordret ham til at køre derhen, men så gik Person 3 uden ham, efter at han var blevet ringet op, og kort efter ringede Forurettede 3 til en af de andre i lejligheden. Han talte med Forurettede 3 i telefonen og konfronterede ham med det, der var sket mellem ham og Vidne 2. Forurettede 3 var aggressiv og sagde, at han skulle forlade lejligheden med det samme. Han tænkte, at der foregik noget, som han ikke var en del af, og at de skulle se at komme ud af lejligheden i en fart. Han tog en kniv med for at kunne forsvare sig, da Person 3, Vidne 1 og Forurettede 3 var sammen udenfor. Forurettede 3 træner thaiboksning og går med våben og ville derfor kunne komme med et bagholdsangreb. Det var kniven med lyst skæfte, der blev fundet i buskadset, han tog med. Han havde ikke andre knive på sig. Han smed efterfølgende kniven i buskadset, fordi han ikke ville gå rundt med en kniv på gaden.

Han kunne se, at Forurettede 3 havde noget i hånden under sin trøje, men han så ikke en kniv.

Det var ikke hans intention at skade Forurettede 3. Han vil ikke afvise, at han har stukket Forurettede 3 i selvforsvar. Det gik rigtig stærkt. Han lagde ikke mærke til, at der var blod nogen steder.

Der var ikke blod på ham selv. Han fandt først i grundlovsforhøret ud af, at Forurettede 3 var blevet stukket 7-10 gange.

Forurettede 3 har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke rigtig vidste, hvad tiltalte var sur over. Person 3 var oppe at køre og fortalte, at tiltalte havde truet hans venner, og at tiltalte var gået amok. Vidnet blev sur over, at de andre var i lejligheden. Han husker ikke, om han har forklaret, at Person 3 fortalte, at tiltalte om lidt ville komme ned og slå vidnet ihjel.

Tiltalte kom flyvende ned ad trappen og stak ham i maven. Det gik så hurtigt. Han så kniven, da tiltalte havde stukket ham to gange. Han har ikke sparket og slået tiltalte, inden tiltalte stak. Tiltalte forsøgte at stikke ham i hjertet. Hvis han ikke havde haft ribben, var han blevet ramt 3 gange i hjertet. Tiltalte sagde, at han ville slå ham ihjel. Det var voldsomt, da tiltalte stak ham, og der var meget blod.

Han så to knive. Han så tiltalte med en kniv i hånden, og senere så han en kniv på jorden. Han blev stukket med kniven med sort skæfte, og på jorden lå urtekniven med lyst skæfte.

Foreholdt afhøringsrapporten vedrørende afhøring den 18. april 2024, side 2, "*Afhørte stod udenfor og røg en cigaret færdig, da en person ved navn Person 3 kom ned fra afhørtes opgang, hvilket afhørte ikke rigtig forstod, da afhørte og ham havde været temmelig uvenner. Afhørte spurgte Person 3 "hvad fanden han lavede i afhørtes opgang", hvorefter Person 3 begyndte at råbe og skrig og spille smart. Afhørte sagde til Person 3 at han skulle "fise af", hvorefter Person 3 gik lidt længere op af vejen mod tanken.*", forklarede vidnet, at det godt kan passe, at han har forklaret sådan. Han husker ikke, om han havde talt i telefon med Person 3, inden Person 3 kom ned. Person 3 var påvirket af stoffer og sur over noget arbejdsrelateret, da han kom ned. Det var kun vidnet, tiltalte og Vidne 2, der var inde i opgangen. Person 3 var udenfor.

Foreholdt afhøringsrapporten, side 3, "*Afhørte forklarede, at "de var 3 om at ordne ham" og at Person 3 var en rigtig stor del af det. Person 3 slog afhørte rigtig mange gange og udtalte "vi slår dig ihjel", og det var derfor Tiltalte blev ved med at stikke.*", forklarede vidnet, at han ikke husker dette. De var tre til stede, og det var tiltalte, der stak. Det er i dag ikke hans indtryk, at de var tre om at ordne ham.

Der gik ikke lang tid, fra han blev sat af, til han blev stukket ned.

Han husker ikke, at Vidne 2 slog ham. Foreholdt afhøringsrapporten, side 8, sidste afsnit, ” *Adspurgt til Vidne 2, skubbede hun så hårdt at afhørte faldt ud af døren, hvorefter hun tildelte afhørte flere ”dameslag” på brystkassen. Vidne 2 slog, så man kunne mærke det, men de hårdeste slag kom bagfra. Adspurgt, havde Vidne 2 slået med 4-5 slag, og afhørte mente at det var for at passe på Tiltalte. ” , forklarede vidnet, at han ikke kan huske det.*

Foreholdt afhøringsrapporten, side 9, 4. afsnit, ” *Tiltalte havde også en mindre kniv i lommen, en urtekniv, som var grå og som også var fra afhørtes lejlighed, men den tabte Tiltalte idet den faldt ud af hans lomme. Afhørte ændrede forklaring til, at han ikke vidste hvem der tabte kniven, men han troede at det var Person 3, da den blev fundet ved en hæk, dér hvor Person 3 havde stået. ” , forklarede vidnet, at det godt kan godt passe, at han ændrede forklaring til, at han ikke vidste, hvem der havde tabt urtekniven, men at han troede, at det var Person 3.*

Foreholdt afhøringsrapporten, side 10, sidste afsnit, ” *Afhørte forklarede, at han efter skubbet og slagene fra Vidne 2, fik et slag bagfra i baghovedet bag højre øre. Adspurgt, så afhørte ikke Person 3 tildele afhørte slaget, men så Person 3 bagefter, hvorfor han vidste at det var Person 3. Der var ingen andre tilstede, hvorfor det kun kunne være ham. Adspurgt hvor mange slag afhørte fik i baghovedet, svarede afhørte, i hvert fald 5 slag. Afhørte forklarede, at de stak for at slå ihjel. Adspurgt hvad afhørte mente med ”de” , svarede afhørte, at Person 3, Vidne 2 og Tiltalte havde planlagt det der skete, for at slå afhørte ihjel. ” , forklarede vidnet, at han på det tidspunkt troede, at de havde planlagt at slå ham ihjel. Han husker i dag ikke, at Person 3 slog ham.*

Det går bedre fysisk i dag, men psykisk har han det stadig dårligt.

Forurettede 1 har supplerende forklaret blandt andet, at Person 3 og tiltalte var sure, da de kom op i lejligheden. Tiltalte var mest sur. Han frygtede for sit liv, da tiltalte truede med at stikke ham. Tiltalte var meget truende i øjnene, og vidnet blev meget ban-ge. Tiltalte var ikke sig selv. Han var meget voldelig, hidsig og havde sorte øjne. Han havde ikke oplevet tiltalte sådan før. Han kunne mærke på hele stemningen, at der skulle ske noget voldeligt med Forurettede 3. Tiltalte prøvede at hive ud af vidnet, hvad der var sket mellem Forurettede 3 og Vidne 2. Vidnet sad bare stille og sagde ingenting, for uanset hvad han sagde, var det ikke godt nok.

Han har ikke hørt tiltalte sige, at Forurettede 3 skulle stikkes. Han hørte Person 3 sige, at han ville gøre en varevogn klar, til Forurettede 3 kom. Vidnet tænkte, at det kunne angå kidnapning.

Han havde ikke fornemmelse af, at tiltalte skulle være bange for et bagholdsangreb. Tiltalte var slet ikke bange i lejligheden.

Tiltalte gik rundt i lejligheden med en kniv, men han så ikke tiltalte gå ud af lejligheden med en kniv. Han husker ikke i dag, hvilken kniv han blev truet med. Han lagde ikke mærke til, hvilken kniv tiltalte gik rundt med i lejligheden. På et tidspunkt tog tiltalte Stanley-kniven op, men lagde den hurtigt igen, og han gik herefter ud i køkkenet og tog en anden kniv. Han så ikke tiltalte med en stor kniv med sort skæfte.

Han husker ikke, hvorfor tiltalte forlod lejligheden. De skyndte sig at låse døren, da de var bange for, at tiltalte kom tilbage.

Personlige oplysninger

Tiltalte har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af landsrettens kendelse vedrørende skyldsspørgsmålet fremgår:

” Landsrettens begrundelse og resultat

Også efter bevisførelsen for landsretten finder alle nævninger og dommere, at tiltalte af de grunde, der er anført af byretten, er skyldig i forhold 1 og 2 i overensstemmelse med byrettens bevisresultat.

Th i b e s t e m m e s:

Byrettens afgørelse om skyldsspørgsmålet stadfæstes.”

Der er afgivet 18 stemmer for at fastsætte straffen til fængsel i 6 år.

Samtlige voterende har ved strafudmålingen lagt vægt på samme omstændigheder som byretten.

Efter de juridiske dommers bestemmelse stadfæstes byrettens bestemmelse om, at tiltalte skal betale 30.000 kr. i godtgørelse efter erstatningsansvarslovens § 26, stk. 4, og 600 kr. i erstatning for udgift til lægeerklæring med procesrente som bestemt af byretten til

Forurettede 3. Kravene vedrørende svie og smerte og tabt arbejdsfortjeneste tages ikke under påkendelse, jf. retsplejelovens § 992, stk. 1.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Byrettens dom i sagen mod Tiltalte stadfæstes.

Tiltalte betaler sagens omkostninger for landsretten.